

รู้ก่อนรวยกว่า

เรื่อง "วรารักษ์ สามโกเศศ" ภาพ Getty Images

ฉันจะผ่านโลกนี้แต่เพียงหน

I Shall Pass But Once

I shall pass through this world but once;
Any good, therefore, that I can do,
Or any kindness that I can show
To any human being, let me do it now.
Let me not defer it, nor neglect it,
For I shall not pass this way again.

ฉันจะผ่านโลกนี้ แต่เพียงหน
จึงกุศล ใดใด ที่ทำได้
หรือเมตตา ซึ่งอาจให้ มนุษย์ใด
ขอให้ฉัน ทำหรือให้ แต่โดยพลัน
อย่าให้ฉัน ละเลย เพิกเฉยเสีย
หรือผิดผ่อน อ่อนเพลีย ไม่แข็งขัน
เพราะตัวฉัน ต่อไป ไม่มีวัน
จรรจัด ทางนี้ อีกทีเลย

William Penn (ค.ศ. 1644-1718)

(คำแปลโดยอดีตองคมนตรี ศาสตราจารย์ ม.ล.จิรายุ
นพวงศ์)

ใครที่อ่านกลอนข้างต้นแล้วไม่รู้สึกระไรเลย อาจเป็นหนึ่งในคนสองประเภท กล่าวคือ อ่านหรือยกทรงไม่เป็น หรือเชื่อมั่นว่าจะได้กลับมาอีกครั้งแน่ในชาติหน้า

กลอนบทนี้ถึงแม้จะมีอายุเกือบสามร้อยปีแล้วแต่ก็ยังกินใจ เพราะเตือนให้นึกถึงความจริงของชีวิตและความตงามซึ่งมีเชื้ออยู่ในใจของมนุษย์ทุกคนด้วยกันทั้งนั้น มากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไป

ในแง่ของเงินๆทองๆ กลอนบทนี้สอนให้สร้างกุศลและมีเมตตาแก่คนอื่น ซึ่งคงหลีกเลี่ยงไม่พ้นการใช้เงินทองบ้าง ดังนั้นการจัดการเรื่องการเงินในการ "ใช้ "ให้" และ "เหลือเก็บ" จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ควรไตร่ตรอง

สูตรที่นักการเงินแนะนำในเรื่องการ "เหลือเก็บ" ก็คือ ไม่ควรต่ำกว่าร้อยละ 15 ของรายได้ก่อนจ่ายภาษี ที่เหลืออีกร้อยละ 85 นั้นเอาไว้เพื่อ "ใช้" และ "ให้"

จะ "ให้" เท่าใดนั้นไม่มีสูตรตายตัว เพราะผู้คนแต่ละฐานะแต่ละเงื่อนไขและสิ่งแวดล้อมไม่เหมือนกัน

อย่างไรก็ดี "กุศลใดใดที่ทำได้ หรือเมตตาซึ่งอาจให้มนุษย์ใด" ไม่จำเป็นต้องใช้เงินเสมอไป แรงงานและน้ำใจอาจมีค่าเสมออีกด้วย เงินทองสำหรับบางคนซึ่งอยู่ในฐานะที่ต้องการความช่วยเหลือ

คล้อยตามบทกลอนนี้เถอะครับ อย่าไปนึกว่าจะ "จรรจัดทางนี้" อีกหนแน่ในภายหน้า เพราะฉะนั้น "ละเลยเพิกเฉยเสีย" ก่อนในชาตินี้ก็ได้

อย่าลืมน่าจะได้เกิดเป็นคนอีกครั้งหนึ่งหรือเปล่า ยังไม่มีใครประกันให้เราได้เลยครับ ☺